

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39

гр. София, 12.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

като разгледа докладваното от Камен Иванов Въззивно частно наказателно дело № 20231000600013 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.440 ал.2 вр.чл.345,ал.1 вр.чл.341 ал.2 НПК,като е образувано по частна жалба на лишения от свобода М. М. Д.,роден на ***** година в гр.Оряхово,български гражданин,осъждан,с начално образование,с установена самоличност и ЕГН ***** ,понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ“Кремиковци“ при Затвор гр.София,чрез защитника му адв.В. К. от АК-Благоевград,с посочен съдебен адрес ,против протоколно определение №4992/21.12.2022 година на Софийски градски съд ,постановено в открито съдебно заседание по н.ч.д.№5000/2022 година по описа на съда.

С атакуваното определение е оставена без уважение молбата на лишения от свобода М. Д. за условно предсрочно освобождаване от не изтърпяна част на наложено му наказание „лишаване от свобода“ ,като съдът не е уважил искането да се постанови УПО по реда на гл.XXXV ,раздел I-ви,чл.437-442 НПК за останалия срок на изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“.

В частната жалба се твърди,че атакувания съдебен акт е незаконосъобразен и неправилен.

Твърди се,че към настоящият момент са налице всички изискуеми от закона предпоставки да се постанови „условно предсрочно освобождаване“ на лишения от свобода М.Д..

Сочи се,че е налице предпоставката по чл.70 ал.1,т.1 НПК и осъденото

лице е изтърпяло фактически повече от половината на определеното му наказание „лишаване от свобода“.

Във връзка с твърдението за наличие и на втората предпоставка,изискуема от Закона се твърди ,че осъденият има „...примерно поведение,показал е честно отношение към труда, адаптивност и общителност и е показал ясни намерения за своето поправяне“.Сочи се,че осъдения е променил начина си на живот,възприел е приемливи модели на поведение,осъзнал е санкцията за своето поведение и е готов за законосъобразен начин на живот.Акцентираща се на семейното му положение,на факта,че работи,не е наказван и е със запазени ресурси за ресоциализация при ясна подкрепа на близките му хора.

Във връзка с непроменената оценка от риск сочи,че липсва адекватна оценъчна дейност от страна на затворническата администрация.Във връзка с това обобщаващо оплакване към работата на затворническата администрация се твърди,че при оценка резултатите от корекционния процес при осъдения М.Д.,и особено при оценка на дефицити в описаните проблемни зони,е подходено схематично,повърхностно,а изводите са „голословни“.В тази връзка се сочи наличие на вътрешно противоречие във фактите и изводите на изготвения доклад от инспектор СДВР при ЗОЗТ “Кремиковци“ ,доколкото от една страна са отразени положителни тенденции в поведението на осъдения Д. при корекционната работа с него,а от друга,без да се излагат конкретни факти се приема неустойчивост и незавършеност на този корекционен процес.

На тази основа е обобщено,че „...характерът на заведението за лишаване от свобода не позволява и администрацията не е способна,нито да изследва,нито да „работи“ по отношение на риска от сериозни вреди за обществото...“.

Сочи се,от друга страна,че е проведен успешен корекционен процес,който позволява по отношение на М.Д. да се приложи института на условното предсрочно освобождаване от неизтърпяната част на наказанието „лишаване от свобода“.

Претендираща се отмяна на атакувания съдебен акт и уважаване на направеното искане.

Съдът,като прецени оплакванията в частната жалба до въззивния съд и провери атакуваното определение,въз основа на собствена оценка на

доказателствата по делото, намери жалбата за неоснователна.

Съображенията са следни:

Осъденият М. М. Д. е роден на ***** година в гр.Оряхово,български гражданин е,осъждан е,с начално образование,женен,с трудова ангажираност преди постъпване в пенитенциарното заведение,с установена самоличност и ЕГН *****.

Понастоящем изтърпява наказание,,лишаване от свобода“ в ЗОЗТ“Кремиковци“ при Затвор гр.София.Видно от приложените по делото писмени доказателства М. Д. е постъпил в затвора гр.София на 29.12.2021 година,като по отношение на него,с определение,постановено по н.ч.д. №6378/2022 година на РС-София,е приведено в изпълнение определено му общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2/две/ години за извършени престъпления по чл.343в НК и чл.345 НК.Определен е първоначален „строг“ режим на изтърпяване на наложеното наказание.

Този режим на изтърпяване на наказанието е действащ и понастоящем спрямо осъденото лице.

Със заповед,считано от 21.01.2022 година е разпределен в ЗОЗТ“Кремиковци“.

Към датата на постановяване на атакувания съдебен акт-21.12.2022 година,осъдения Д. е изтърпял фактически 1 година,2 месеца и 17 дни,като към тази изтърпяна част са добавени и зачетени 1 месец и 2 дни от работа,или всичко-1 година,3 месеца и 19 дни,вж.справка от МП,ГД “ИН“,затвор гр.София №318/21.12.2022 година,л.117 от делото.

Остатъкът към посочената дата е 8 месеца и 11 дни.

Лишеният от свобода М. Д. изтърпява наказанието си при първоначална оценка на риска от рецидив от 53 точки,непроменяна в хода на водения корекционен процес.

За да постанови атакувания пред САС съдебен акт,първият съд е анализирал писмените доказателства,събрани надлежно по делото-становище изх.№318/18.11.2022 година,л.2-ри и справка №318/21.12.2022 година,л.117 от делото,по чл.437 ал.2 НПК от началник на Затвора гр. София,доклад за лишения от свобода М.Д.,л.3-л.5,изготвен от инспектор СДВР при ЗОЗТ “Кремиковци“,затвор гр.София на 09.11.2022 година,ведно с план на

присъдата,л.л.7-8,експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на лишения от свобода Д.,л.6-ти справка за съдимост от 30.11.2022 година,издадена от РС гр.Оряхово и съдебни бюлетини,справки и постановления на Прокуратура на РБ,свързани с правното положение на осъденото лице и зачитане на срок на задържане,медицински документи за малолетни деца на осъденото лице ,л.л.115-116,удостоверения за раждане и удостоверение за сключен граждански брак,писмени доказателства ,приложени към досие на лишения от свобода М.Д.,относитими към обстоятелства, подлежащи на установяване по реда на чл.439а ал.2 вр.ал.1 НПК.

Няма спор,съгласно чл.70 ал.1 НК,че за прилагане института на УПО е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки:

- осъденият М. Д. да е дал доказателства за своето поправяне и
- да е изтърпял фактически не по-малко от 1/2 от наказанието си,в конкретния случай.

Първият съд обосновано е приел в мотивите към атакувания съдебен акт,че осъденият Д. е изтърпял повече от 1/2 от наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Спор към настоящия момент в тази насока между страните няма.

Обсъждайки другата разписана от Закона предпоставка за прилагане института на „УПО“ настоящият съд,както това е сторил и първия съд,отчита данните за поведението на осъденото лице в хода на изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ и провеждания корекционен процес.Първият съд правилно е отчел разписаното в чл.439а НПК,оценявал е както доказателствата за поправяне на осъдения Д. на основата на комплекс от факти и обстоятелства пряко свързани със степента на изпълнение целите на наказание по плана на присъдата и установеното в положителна насока,относно поправянето на осъденото лице,така и фактическите обстоятелства,сочещи на неустойчива тенденция,проявена в хода на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.Обосновано първият съд е дал отговор на поставени пред него въпроси от защитата на молителя,свързани с обсъждане фактите,сочещи както положителната промяна в поведението на осъдения в нейните качествени и количествени показатели,релевантни за правилно решаване на въпросите по чл.440 и

сл.НПК,така и неустойчивото му и колебливо поведение,липсата на изградени устойчиви положителни модели на подражание,и непреодолени дефицити в наблюдаваните зони за превъзпитание.

Отчасти споделени от въззивния съд са твърденията на защитата,че данните по делото сочат осъдения Д. да е сторил усилия да промени начина си на живот,както и да е сторил усилия да изгради и възприеме приемливи модели на поведение.По същество е вярно твърдението на защитата,че осъденият е „...осъзнал е санкцията за своето поведение...“,но не може да се сподели като основателен довода на защитата,че осъдения Д. е готов за законосъобразен начин на живот.Подробно изяснено е семейното му положение и действително се открива ресурс за подпомагане на осъденото лице и възможности за ресоциализация,като е вярно,че осъденият работи и не е наказван.

Доводите на защитата в тази насока се споделят от настоящия съд,като собствен анализ на доказателствените източници по делото дават основание да се приеме,че след постъпване в пенитенциарното заведение осъденият М.Д. е показал положителни резултати в корекционния процес.Ясно е отразена,в изготвения по делото доклад за осъденото лице от началото на м.ноември 2022 година,положителната тенденция в поведението на осъдения М. Д.,свързана с факта,че след постъпване в затвора гр.София адаптационния период е протекъл спокойно,без нарушения на установения затворнически режим и въведените правила в пенитенциарното заведение.Със заповед №147/05.08.2022 година е назначен на работа като „чистач-коридор“.Задълженията са изпълнявани съвестно и отговорно,с проявено дължимо уважение към затворническата администрация. Посещавал е редовно учебни занимания за 7-ми клас.Именно поведението на осъдения М.Д. в този период е дало основание на администрацията да го награти със заповед №203/2022 година.Първият съд коректно е отразил всички тези обстоятелства,наред с характеристиките,сочещи го като неконфликтна личност,отнасящ се по принцип с уважение към затворническата администрация.При осъденото лице не са наблюдавани индикации за агресивна предразположеност,няма данни за злоупотреба с алкохол и наркотични вещества.Кризисни интервенции с осъденото лице не са прилагане /вж.експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на лишения от свобода Д.,л.6-ти/.Фактическите и правни изводи на

решаващия съд в тази насока са съобразени с данните,установени по делото по реда на чл.155 ЗИНЗС и чл.156 ЗИНЗС.

С доводите на решаващият съд в тази насока въззивната съдебна инстанция се съгласява изцяло.

Оттук насетне следва да се приеме,че са необосновани обобщаващите доводи на защитата на осъденото лице за необоснованост и неправилност извода на първия съд за незавършен корекционен процес при осъдения Д..

Неоснователно е и оплакването,че изводите на затворническата администрация са голословни ,необосновани и не се основават на конкретни факти,а са схематично-стандартни.Веднага следва да се подчертае,че самата методика на оценяване поведението на осъдените лица в пенитенциарни заведения се подчинява на ясно изградени и дефинирани стандарти и схеми,гарантиращи равнопоставеност на осъдените с оглед правилата на оценяване.

Верен е извода на първия съд,основан на приложен по делото доклад на инспектор СДВР при ЗОЗТ “Кремиковци“,затвор гр.София и становището на началника на затвора гр.София за това,че по отношение на осъдения М. Д. не са постигнати такива положителни резултати,които Закона изисква,за да се постанови УПО.Оценявайки събраните доказателствени източници по делото в съвкупност,въззивният съд намира,както е преценил и първият съд,че процесът на личностното поправяне на осъдения М.Д. не е завършил,като не е реализиран принципа на прогресивната система на изпълнение на наказанието.

Фактите по делото,преценявани от въззивния съд сочат,че оценката за риск от рецидив не е коригирана след постъпване на лицето в пенитенциарното заведение.Настоящият съд,както това е сторил и първия съд,оценява като коректен начина,по който затворническата администрация е определяла риска от рецидив,а впоследствие е обосновала извода си.Безспорно първоначално определен на 53 точки риска от рецидив не е снижаван,поради факта,че не са отбелязани онези количествени и качествени показатели, при работа в дефицитните зони на осъдения,които да променят първоначалната оценка на администрацията.

Понастоящем ясно са констатирани дефицитни зони,като в приложения

доклад на инспектор СДВР е посочено, че се в процеса на възпитателната работа с Д. се отбелязва динамика в различни проблемни зони, които не са преодолені понастоящем:

- касае се за поредно осъждане на М.Д. и изтърпяване на поредно наказание „лишаване от свобода“,

- в зона „отношение към правонарушението“ се отбелязват ясни проблеми, довели до оценка от риск в пикова стойност-10 точки, доколкото осъдения не приема отговорност за извършеното от него престъпление, установено с влязъл в сила съдебен акт, не приема присъдата като справедлива, не разпознава и не отчита причините за противоправното си поведение, установени са „втвърдени“ криминални нагласи, като възпитателната работа с осъдения не дава трайни положителни резултати,

- в зона „умения за мислене“ е констатирано проявена невъзможност осъдения М. Д. да разпознае и дефинира съпътстващите проблеми, и да ги разреши със законни средства,

- в зона „начин на живот и обкръжение“ е посочено, че осъдения е склонен към рисково поведение след повлияване от обкръжаваща го среда, а в обичайните си дейности е ориентиран към извършване на правонарушения.

Собствен прочит от страна на въззивният съд на доказателствените източници за поведението на осъдения в пенитенциарното заведение към оценявания времеви период сочи на това, че въпреки констатирани положителни промени в поведението на осъдения М. Д.-назначен на работа, макар и отскоро, посещава училище, награден за добро поведение, то корекционния процес не е приключил. Внимателния анализ на изготвения по делото доклад от инспектор СДВР сочи, че при осъдения акцентирани проблеми в очертаните по-горе дефицитни зони все още не са преодолені в достатъчна степен.

Неоснователно е оплакването на защитата, че е налице вътрешно противоречие в изводите по изготвения доклад от инспектор СДВР при ЗОЗТ „Кремиковци“. Такова противоречие въззивният съд не констатира. Вярно е, че от една страна са отразени положителни тенденции в поведението на осъдения Д. при корекционната работа с него-работи, полага усилия да се образова, награден е, има коректно отношение към затворническата администрация. От друга страна, обаче коректно е посочено, че това следва да е

типичното поведение на лице,изтърпяващо наказание „лишаване от свобода“ в пенитенциарно заведение.Именно факта,че с поведението си осъдения Д. не е надградил нормалните усилия да изтърпи наказанието си безпроблемно се обяснява липсата на снижаване на оценката на риск от рецидив и не е променян режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.Това не са противоречия в документите,отразяващи резултатите от работата с осъденото лице,а коректно и всестранно обсъждане и на положителните , и на отрицателните проявления в поведението на осъдения.Внимателният анализ на тези обстоятелства са дали основание на затворническата администрация да приеме неустойчивост и незавършеност на корекционния процес.

Настоящият съд определя като обосновано и основателно отрицателното становище на затворническата администрация,касателно молбата на осъдения М. Д..Обосновано и първият съд е намерил,че проведените корекционни дейности с осъденото лице не водят до еднозначен извод за трайна положителна промяна.Необходимо е да се изпълни прогресивната система и да се постигне трайна промяна в областта на дефицитните зони.Настоящият съд приема,че процесът на поправително въздействие в насока промяна мисленето у осъдения М.Д.,преодоляването на дефицитните зони и повишаване на уменията му за адекватно решаване на проблемите,и за постигане на значителни,трайни положителни промени в съзнанието на лишения от свобода,следва да продължи.

Превъзпитанието и промяната на едно лице е цялостен процес,който се определя не само от това дали лицето има съответни награди или позитивни прояви,а се определя от това лишеният от свобода да е достигнал до състояние,което може да се определи като крайна фаза за този превъзпитателен процес.В такава насока е и разписаното в ПП на ВС№7/1975 година,изм. с ПП на ВС№8/1987 година.Изложеното по-горе обосновава извод за незавършен корекционен процес при осъдения М. Д.,като въззивният съд споделя като обоснован,както извода на първия съд в тази насока,така и изводите на изготвия доклад инспектор СДВР при ЗОЗТ “Кремиковци“ ,затвор гр.София.Становището на началник на Затвор гр.София,че към момента не са изпълнени целите на наказанието,„лишаване от свобода”и заложените в плана на присъда цели и задачи,е обосновано.Не е осъществен принципа на прогресивната система при изпълнение на наказанието,а социалната работа с осъдения М. Д. следва да продължи за осмисляне

собственото му поведение ,мотиви и последиците от него,както и за изграждане на трайни,устойчиви положителни модели на подражание.семейното положение на осъдения и възможността,която семейството му осигурява,следва да стане основа на по-голямо старание за постигане на положителни резултати и по-бърза ресоциализация.

Въззивният съд намира,че преценени в съвкупност,изложените обстоятелства дават отрицателен отговор на въпроса за настъпило превъзпитание на осъдения в степен,изискуема от Закона и корекционната работа с осъдения М. Д. следва да продължи до постигане разписаните цели по индивидуалния план на присъдата.

Водим от горното,на основание чл.440, ал.2 от НПК,съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно определение №4992/21.12.2022 година на Софийски градски съд,постановено в открито съдебно заседание по н.ч.д.№5000/2022 година по описа на съда,с което е оставена без уважение молбата на лишения от свобода М. М. Д., ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от не изтърпяна част на наложено му наказание „лишаване от свобода”.

Определението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____